



Arrest

nr. 115 593 van 12 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 juli 2013 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 augustus 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 4 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LIEBAUT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 6 augustus 2008 huwde verzoekster in Marokko met A.N., die gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in België.

1.2. Verzoekster kwam het Rijk binnen met een visum type D, afgeleverd te Casablanca op 15 december 2009.

1.3. Verzoekster werd op een niet nader genoemde datum in het bezit gesteld van een vreemdelingenkaart A, die een laatste keer verlengd werd op 9 juli 2012.

1.4. Op 23 juli 2013 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter). Verzoekster werd hiervan in kennis gesteld op 31 juli 2013.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

Naam: A.

Voorna(a)m(en): A.

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (...) 08.02.1988

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister : (...)

Verblijvende te: (...)

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

☐ *de betrokkene voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10 van de wet (artikel 11, §2, eerste lid, 1°).*

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarde van stabiele, regelmatige en toereikende bestaansmiddelen, zoals bepaald in bovenvermeld artikel 10.

Uit het dossier blijkt dat betrokkene sedert januari 2011 onafgebroken ocmw-steun geniet. Er is geen enkel bewijs dat ze veel moeite doet zich te integreren in de maatschappij, noch om zich op de arbeidsmarkt te begeven. Pas op 01.09.2012 is ze ingeschreven voor Nederlandse Ie. Er is een afspraak om een cursus maatschappelijke integratie te volgen, echter zonder begindatum. Trouwens, deze cursus is verplicht.

Het feit dat betrokkene hier een echtgenoot heeft, weegt niet op tegen het langdurig onafgebroken genieten van leefloon. Het feit dat ze in België is sedert 2010 en dat ze in die tijd zeer weinig moeite heeft gedaan om zich te integreren, dragen bij tot de beslissing om het verblijfsrecht in te trekken.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen."

2. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), *"doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft".*

2.1. In een eerste middel werpt verzoekster onder meer de schending op van artikel 11, §2 van de Vreemdelingenwet en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekster betoogt als volgt in haar synthesememorie:

"Eerste onderdeel.

De aangevochten beslissing - toch omtrent het principe van de 'gezinshereniging' - rept met geen woord over de concrete gezinssituatie van verzoekster. Blijkbaar werd door de verwerende partij zelfs geen eenvoudig onderzoek verricht naar de concrete gezinssituatie van de verzoekster.

Er mag nochtans worden aangenomen dat de verwerende partij deze gezinssituatie kent of zonder al te veel moeite deze gezinssituatie in kaart kon brengen (cfr. Rijksregister ; geg. Burgerlijke stand).

Verzoekster is dus de moeder van één minderjarig kind : N.E.A., geboren te Lokeren op 7.9.2012 én van Belgische nationaliteit. Zoon N. is het gemeenschappelijk minderjarig kind van de gezinshereniger, de heer N.A. en verzoekster.

Het recht op een familie -en gezinsleven kan worden ingeroepen door alle personen die feitelijk een gezin vormen met een Belg of een vreemdeling met legaal verblijf in België, zoals in casu.

Wanneer het gaat om een gezinsband met een minderjarige Belg, zoals inzake, moet bovendien rekening gehouden worden met het verbod om de eigen onderdanen uit wijzen (artikel 3, vierde protocol EVRM).

De uitwijzing van verzoekster zou desgevallend ook een uitwijzing van het Belgische kind betekenen, bijzonderlijk nu de vader van zijn vrijheid werd beroofd en het minderjarig kind enkel kan terugvallen op zijn moeder, huidige verzoekster. Minstens zou bij uitwijzing van verzoekster het Belgisch minderjarig kind in voorkomend geval van zijn moeder worden gescheiden. De verzoekster noteert dat dit uitgangspunt als dusdanig niet wordt bestreden door de verwerende partij.

Besluit : Gelet het feit dat de verwerende partij middels haar verweer zelf ook stelt dat nergens uit het voorliggend administratief dossier zou blijken dat verzoekster de moeder is van een Belgisch minderjarig kind, geboren in september 2012 - en dus lang voor de aangevochten besluitvorming m.b.t. verzoek tot gezinshereniging -, ondersteunt slechts de premisse van de verzoekster dat inzake door de verwerende partij niet afdoend gemotiveerd en ook onzorgvuldig werd gehandeld.

De verwerende partij dient/diende perfect in staat te worden geacht om ter gelegenheid van haar besluitvorming dd. 23 juli 2013 een juist beeld te achterhalen van de alsdan bestaande gezinssituatie van de verzoekster, bijzonderlijk nu zij diende te oordelen omtrent het principe van de gezinshereniging. (...)"

2.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

2.3. De in casu relevante bepalingen van artikel 10 van de Vreemdelingenwet luiden als volgt:

"§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven :

4° de volgende familieleden van een vreemdeling die sedert minimaal twaalf maanden toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbepaalde duur in het Rijk of sedert minimaal twaalf maanden gemachtigd is om er zich te vestigen. Die termijn van twaalf maanden vervalt indien de echtelijke band of het geregistreerde partnerschap reeds bestond voor de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam of indien zij een gemeenschappelijk minderjarig kind hebben, of indien het familieleden betreft van een vreemdeling die erkend is als vluchteling of die de subsidiaire bescherming geniet :

- de buitenlandse echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap gesloten werd dat als gelijkwaardig beschouwd wordt met het huwelijk in België, die met hem komt samenleven, op voorwaarde dat beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar wanneer, naargelang het geval, de echtelijke band of dit geregistreerd partnerschap, reeds bestond vóór de vreemdeling die vervoegd wordt, in het Rijk aankwam;

(...)

5° (...)

6° (...)

7° (...)

(...)

§ 2. (...)

De in § 1, eerste lid, 4° tot 6°, bedoelde vreemdelingen moeten het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 4° en 5°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in § 5 om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien de vreemdeling zich enkel laat vervoegen door de leden van zijn familie bedoeld in § 1, eerste lid, 4°, tweede en derde streepje.

De vreemdeling bedoeld in § 1, eerste lid, 6°, moet het bewijs aanbrengen dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen zoals bepaald in §

5 ten behoeve van zichzelf en van zijn familieleden en om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen.

(...)

Alle in § 1 bedoelde vreemdelingen moeten bovendien het bewijs aanbrengen dat zij niet lijden aan een van de ziekten die de volksgezondheid in gevaar kunnen brengen en die worden opgesomd in de bijlage bij deze wet.

§ 3. (...)

§ 4. (...)

§ 5. De stabiele en toereikende bestaansmiddelen bedoeld in § 2, derde lid, moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslag, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.”

Verzoeksters verblijfsrecht werd beëindigd in toepassing van artikel 11, §2 van de Vreemdelingenwet, dat als volgt bepaalt:

“§ 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven :

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan een van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden;

2° (...)

3° (...)

4° (...)

(....)

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

(...)”

2.4. Kernvaststelling van de bestreden beslissing is dat verzoekster niet over stabiele en toereikende bestaansmiddelen beschikt zoals vereist door artikel 10, §5 van de Vreemdelingenwet, nu zij sinds januari 2011 onafgebroken een leefloon ontvangt. Verzoekster ontkent dit niet, maar betoogt onder meer dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het gemeenschappelijk kind van verzoekster en haar echtgenoot dat de Belgische nationaliteit zou bezitten. Verzoekster betoogt dat verwerende partij dit behoorde te weten en hiermee rekening diende te houden in de bestreden beslissing waarin “zij diende te oordelen omtrent het principe van de gezinshereniging”. In haar nota met opmerkingen werpt verwerende partij op dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster kinderen heeft en dat verzoekster dit evenmin aantoonde in huidig geding.

2.5. Blijkens het administratief dossier voerde de lokale politie van Lokeren op 9 mei 2012 een woonstcontrole uit op het gezamenlijke adres van verzoekster en haar echtgenoot. In het verslag van samenwoonst of van gezamenlijke vestiging – dat zich in het administratief dossier bevindt – noteerde wijkagent V.D.B. naar aanleiding van deze woonstcontrole: “Mevr. is reeds zwanger van hun eerste kind. Geboorte voorzien op 5/9/2012.” Van verwerende partij kon derhalve worden verwacht dat zij op het ogenblik van het treffen van de bestreden beslissing – meer dan 10 maanden na voormelde geplande bevallingsdatum – inlichtingen inwon aangaande de voorziene geboorte van verzoeksters kind. De Raad stelt vast dat zich in het administratief een uittreksel uit het bevolkingsregister van verzoeksters zoon N. bevindt, waaruit blijkt dat deze geboren werd op 7 september 2012, dat hij een gemeenschappelijk kind is van verzoekster en N.A. en dat N. de Belgische nationaliteit heeft. De wijze van samenstelling van het administratief dossier, zonder inventaris, laat niet toe te besluiten van wanneer dit uittreksel dateert. Zelfs indien het mocht dateren van na het moment van het treffen van de bestreden beslissing, dient de Raad evenwel op te merken dat niet blijkt dat verwerende partij het rijksregister niet vóór het nemen van de bestreden beslissing had kunnen raadplegen om na te gaan of

er een kind geboren was uit de relatie van verzoekster met haar echtgenoot. De Raad volgt verzoekster bijgevolg waar zij stelt dat mag worden aangenomen dat verwerende partij zonder al te veel moeite de gezinssituatie in kaart had kunnen brengen. Uit de bestreden beslissing blijkt echter nergens dat verwerende partij daaromtrent opzoeken deed, laat staan dat zij er rekening mee hield in het licht van het gestelde van artikel 11, §2 van de Vreemdelingenwet. In haar nota met opmerkingen ontkent verwerende partij niet het belang van de informatie aangaande het gemeenschappelijke kind bij het treffen van een beslissing waarbij een verblijfsrecht inzake gezinshereniging wordt beëindigd.

De zorgvuldigheidsplicht in het licht van het gestelde van artikel 11, §2 van de Vreemdelingenwet werd geschonden.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien een eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het eerste middel en van het tweede middel geen aanleiding kan geven tot een ruimere nietigverklaring ervan, worden zij niet onderzocht.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 juli 2013 tot intrekking van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA